

SEGERDINA is een (Drentse) variant van SIEGERIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Vrouwelijke vorm van Sieger.
Samengestelde Germaanse naam:
1.1] 'Sieg- ' = 'overwinning', 'zege'
1.2] '-er' is een verbastering van '-her' = 'leger' (vgl. het oud-Nederlandse woord 'heir')
De naam betekent dus 'overwinningsleger' of 'overwinnaar met het leger'.

2] Minder voor de hand liggend: Germaanse naam: 'overwinnaar', 'degene die de zege behaalt' (vgl. Victoria, Vincentia).

*

Sicharia (ook **Sicaire** of **Sigeria**) van **Orléans**, Frankrijk; non; † **5e(?) eeuw**.

Feest 2 februari.

Haar naam komt voor in vroegmiddeleeuwse heiligenkalenders. Maar zonder verdere uitleg. Als er over haar al een levensbeschrijving heeft bestaan, is die in de loop van de tijd verloren gegaan. De enige bijzonderheid die over haar wordt verteld, is te vinden, luidt: *'Op deze dag in Oreléans de gedachtenis van Sint Sicharia, een aan God gewijde maagd, die opviel door haar nederigheid, haar onschuld en haar heilige levenswijze.'*

*

Siard (ook **Siardus**, **Sieger**, **Sigard**, **Sigardus**, **Sjaard**, **Syhard** of **Syhardus**) van **Mariëngaarde** o.praem.; Tongerlo, België; 5e abt; + **1230**.

Feest 13 (tot 1969: Vaticanum II) & **14 november** (sinds Vaticanum II).

Geschiedenis

Siard was afkomstig uit een geslacht van Friese landadel. Als jongen ging hij in de leer bij de zalige Frederik van Hallum († 1175; feest 3 maart), stichter en abt van klooster Mariëngaarde in de buurt van Bakkeveen in het zuidoosten van de huidige provincie Friesland.

Vrome schrijvers hebben de volgende vergelijking gemaakt. Zoals de profeet Elia aan zijn leerling Elisa de profetenmantel toewierp, zo bekleedde Frederik zijn leerling Siard met de mantel van christelijke deugden en naastenliefde.

In ieder geval deed Siard zijn intrede bij de norbertijnen, ook wel premonstratenzers genoemd, van klooster Mariëngaarde. In 1196 werd hij er tot abt benoemd. Sinds Frederik was hij de vijfde in de rij. Onder zijn leerlingen bevond zich de later zalig verklaarde Dodo van Haske († 1231; feest 30 maart).

Siard leidde een sober en verstorven leven, en voelde zich in niets verheven boven zijn medemonniken. Hij werkte dan ook hard mee aan het zware werk van inpoldering en bedijking. Men zegt dat de dijk die hij heeft opgeworpen, nooit doorgebroken is. Zeer waarschijnlijk voelde de middeleeuwer daar een symbolische betekenis in, en duidde die dijk op zijn geestelijk leven.

De levensbeschrijvingen maken nog melding van wonderen, uitgekomen voorspellingen, genezingen en gebedsverhoringen. Hij stierf in hoge ouderdom op 13 november 1230.

Verering & cultuur

Tijdens de woelingen van de Reformatie is zijn gebeente overgebracht naar de Onze-Lieve-Vrouwkerk van het Belgische Tongerlo. Daar is hij tot op de dag van vandaag voorwerp van verering.

Zijn voorspraak wordt ingeroepen voor zieke kinderen en zwangere vrouwen. Dat laatste, omdat er eens vrouw tot hem kwam met een verzoek. Maar voor zij het had kunnen uiten, zei Siard: "Ga heen in vrede, uw vriendin zal vandaag nog haar kind levend en wel ter wereld brengen." De vrouw was stomverbaasd. Maar thuisgekomen bevond zij alles precies zoals de heilige abt het gezegd had. Siard wordt vaak afgebeeld met een mandje brood (symbool voor zijn liefdadigheid en voor het geestelijk voedsel dat hij gaf aan zijn medebroeders!) en met een roede (symbool van versterving).